

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9932/2555

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นายเดชา ลักขวิสัยจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 18, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 65, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 297, ป.อ. มาตรา 358, ป.อ. มาตรา 360, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานเสพเมทแอมเฟตามีน กับฐานเป็นผู้ซบซึ้งเสพเมทแอมเฟตามีน เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส และฐานเป็นผู้ซบซึ้งในขณะมีเมายาเสพติดให้โทษ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสซึ่งเป็นกรรมเดียวกับฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส ฐานทำให้เสียทรัพย์ของผู้อื่น และฐานทำให้เสียหายซึ่งทรัพย์สินที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณะประโยชน์ จึงเป็นคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และคดีที่ขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษอยู่ด้วย จึงอยู่ในบังคับของ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 18 วรรคหนึ่ง ดังนี้ เมื่อโจทก์ฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยฐานเสพเมทแอมเฟตามีน กับฐานเป็นผู้ซบซึ้งเสพเมทแอมเฟตามีนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส และฐานเป็นผู้ซบซึ้งในขณะมีเมายาเสพติดให้โทษเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสโดยไม่ได้ยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องไปพร้อมกับฎีกาต่อศาลฎีกาเพื่อขอให้พิจารณารับฎีกาไว้วินิจฉัยตาม มาตรา 19 วรรคหนึ่ง คำพิพากษาศาลอุทธรณ์จึงเป็นที่สุดตามมาตรา 18 วรรคหนึ่ง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 57, 91 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 4, 43 (2) (4), 43 ทวิ, 157/1, 160 ตรี พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.2522 มาตรา 65 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 297, 358, 360 เพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของจำเลย จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (2) (4), 43 ทวิ วรรคหนึ่ง, 157, 157/1 วรรคสี่, 160 ตรี วรรคสาม พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.2522 มาตรา 65 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 297 (8), 358, 360 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานซบซึ้งระหว่างถูกยึดใบอนุญาตปรับ 2,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีนและฐานซบซึ้งโดยประมาทอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานเสพเมทแอมเฟตามีนซึ่งเป็นบทหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 2 ปี ฐานเป็นผู้ซบซึ้งเสพเมทแอมเฟตามีนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ฐานเป็นผู้ซบซึ้งในขณะมีเมายาเสพติดให้โทษเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส ฐานทำให้เสียทรัพย์ของผู้อื่น และฐานทำให้เสียหายซึ่งทรัพย์สินที่ใช้หรือมีไว้เพื่อ

สาธารณประโยชน์ เป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐาน
ทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 5 ปี รวมจำคุก 7 ปี และปรับ 2,000 บาท จำเลยให้การ
รับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 3 ปี 6 เดือน และปรับ 1,000 บาท หากจำเลยไม่ชำระ
ค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 พักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของจำเลยมี
กำหนด 2 ปี จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า การกระทำของ
จำเลยฐานเสพเมทแอมเฟตามีน ฐานเป็นผู้ขับขี่เสพเมทแอมเฟตามีน ฐานขับรถในขณะมีเม
ยาเสพติดและฐานขับรถโดยประมาทอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลและทรัพย์สิน เป็นกรรมเดียว
เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานเป็นผู้ขับขี่เสพเมทแอมเฟตามีน อันเป็นกฎหมาย
ที่มีโทษหนักที่สุดเพียงบทเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ความผิดฐานเป็นผู้ขับขี่เสพ
เมทแอมเฟตามีนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส และฐานเป็นผู้ขับขี่รถในขณะมีเม
ยาเสพติดให้โทษเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ให้ยก พักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของจำเลยมี
กำหนด 6 เดือน นอกจากนี้ที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า
เห็นว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานเสพเมทแอมเฟตามีน กับฐานเป็นผู้ขับขี่เสพเมท
แอมเฟตามีนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส และฐานเป็นผู้ขับขี่รถในขณะมีเม
ยาเสพติดให้โทษเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสซึ่งเป็นกรรมเดียวกับฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่น
จนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส ฐานทำให้เสียทรัพย์ของผู้อื่น และฐานทำให้เสียหายซึ่งทรัพย์สิน
ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ จึงเป็นคดีเกี่ยวกับความผิดยาเสพติดและคดีที่ขอให้ลงโทษ
จำเลยในความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษอยู่ด้วย จึงอยู่ในบังคับของ
พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 ซึ่งมาตรา 18 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว บัญญัติว่า"ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งโดยมิชักช้า และภายใต้บังคับแห่ง
บทบัญญัติมาตรา 16 และมาตรา 19 คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์เฉพาะการกระทำซึ่ง
เป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เป็นที่สุด" และมาตรา 19 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ในกรณีที่
ศาลอุทธรณ์พิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามมาตรา 18 วรรคหนึ่ง แล้ว
คู่ความอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องไปพร้อมกับฎีกาต่อศาลฎีกาภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับ
แต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลนั้นให้คู่ความฝ่ายที่ขออนุญาตฎีกาฟัง
เพื่อขอให้พิจารณารับฎีกาไว้วินิจฉัยก็ได้" ดังนี้ เมื่อโจทก์ฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยฐานเสพเมท
แอมเฟตามีน กับฐานเป็นผู้ขับขี่เสพเมทแอมเฟตามีนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสและฐาน
เป็นผู้ขับขี่รถในขณะมีเมยาเสพติดให้โทษเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสโดยไม่ได้
ปฏิบัติตามมาตรา 19 วรรคหนึ่ง คำพิพากษาศาลอุทธรณ์จึงเป็นที่สุดตามมาตรา 18 วรรคหนึ่ง ที่
ศาลชั้นต้นรับฎีกาของโจทก์จึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย พิพากษายกฎีกาของโจทก์

องค์คณะ

ธงชัย เสนามนตรี · อภิรัตน์ ลัดพลี · กฤษฎีจรัสฐ คุณาจิรภรณ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/9932/2555>